İÇİNDEKİLER

Halkların Helakı
Benjamin AE

Kaçakçı
Fehmi BABAT

Kanadına Veba Bulaşmış Kuş
Kıvanç KILAVUZ

Kötü Masal
Cevdet POLAT

Rakkaş Meyzen Şarab - i
Ahmet Şerif DOĞAN

Bir Kitabın Önsözü
Özlem YURTÖZÜ

Erkekler
Nejdet GENÇ

Kataliz Öyküler
Murat DAL

Aşk, Ses ve Yankılar
Bahadır KÖSE

Cudi ve Aşk
Erol MACİT

Topaç ve Hayal
Bülent TÜSEN

Çocuk Parkında Ertelenen Bir İntihar
Benjamin AE

Pardon
Çiğdem ŞENER

Tamam Yavrum, Meteliğimiz Yok, Ama Yağmuruz Var
Charles Bukowski / Çev: Cem Duran

Sessizlik
Şeref Öztürk (Usta)

HALKLARIN HELAKI - BENJAMİN AE
aysun kayacı'ya

I.
siyahlar siyah piyonları sürdü
beyazlar beyaz piyonları

neden piyonları sürersiniz dedim
çünkü piyonlar ölecek
çünkü piyonlar çok
çünkü piyonlar en zayıfımız
çünkü piyonlar halk

biri dedi ki piyonlara oynama
çünkü komiktir onlar ve tuhaf
onlar için savaşan filleri
yediklerini gördüm
ben çok kez karıncaların

halklar ve piyonlar şah gururuyla yürüyüp
buğday çokluğuyla biçilirler

II.
bi defasında bir halka kefil olmuş idim
peygamberlerini taşladılar
ve bir defasında bir ineğe taptılar
ibrahim'e odun taşıdılar

dilinde mesneviyle küfreden
elinde silahla barış çığırtkanı
ve başka halkların acılarından
mutluluk kotaran hep o halk

III.
dedi ki piyonlara oynama, biz onlarla oynarız anca.

bütün kaybetme riskleri mutlu insanların,
bütün kazanma heyecanı yoksullarındır

heyecan rüzgarını tüm yapraklarını dökene kadar estirecekler
çokları öldü ve bilirsiniz genç ölü toprağa hiç yakışmadı

çokları öldü ve kabir toprağı gençlere hiç yakışmadı
sen ister şehitlik ister hainlik de
ben bilirim bir halk orgazmıdır tüm o bayraklı merasimler

IV.
köpeklere hakkını veren demokrasi halkları birbirine boğazlatarak geldi
ve iki ayaklı uçamayan kanatlı tatlı su kuşlarının
yaşam alanlarını genişletmek için çetin mücadeleler veren demokrasi
en nihayet halkları birbirine düşman ederek geldi

yurttaşların yarısını tabutlara sığdırdık
elhamdülillah demokratiğiz galübeladan beri
ve nemrutlara rahmet okutan demokrasi geldi

V.
kahrolsun halkların kardeşliği
yaşasın çobanların hegomanyası
yaşasın halkların helakı

VI.
ben bir halk bildim
kendi evladını boğdu
dirildi evlat babasını boğdu
sonra bir çanakta
kendi kanlarını içtiler
doyunca oturup neden
ağladılar

VII.
ve türkiyem, ülkem,
kendini ülke zanneden
kocaman bir köymüşsün sen
biz bile farkında değildik

kasırgaların çivi, meltemlerin tokat gibi
ben içimden konuşur oldum
sen dışımda kaldın türkiye

ben mecnun leylamı vurdum
kuştepe karakoluna gidip teslim oldum
artık hangi aşkla paklayacaksın beni türkiye